

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 28	Utgitt 12 august	1946
Innhold.		Side
Översettelse av lov om endr. i lov om motorvogner		501
Forskr. om utrydding av rotter m. v.		502
Bestem. om omsetn. av hest, storfe, gris, sau og geit m. v.		506
Skr. om nemnder etter midlert. lov om avståing av bruksrett til husrom m. v.		510
» om bevilgningstvang til å drive herberge m. v. i Hattfjellidal ...		510
» om off. måling av skurlast i Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag fylker		511
» om jakttid for tiur m. v. i Østfold		511
» om løyve til å nytta veronal til fengd av rovdyr i noen herader i Aust-Agder fylke		511
» om regulering av og byggevedtekter for Kirkegata og strøket mellom Kirkegata og Elva i Flekkefjord		511
» om bruk av Krag-Jørgensengeværet på villreinjakt		512
» om vedtekt om gjennomføring av husleieleven i Nord-Odal.		512
» om bevilgningstvang til å drive herberge m. v. i Bodin		513
» om vedtekt til bygningslovens § 89 for Fredrikstad		513
» om avvikling av okkupasjonslovgivningen		513
» om dispensasjon fra totalfredning av mår i Østfold fylke		513
» om bruk av gift til fangst av rovdyr i Gimsøy		513
» om regulering av og bygningsvedtekter for Hasle i Østre Aker ..		514
» om vedtekt til bygningslovens § 89,3 for Gjøvik		516
» om do. for Porsgrunn		516
» om do. for Namsos		516
Midlert. lov om hñemsendelse av sjømenn		516
» om lønn til norske sjømenn i fangenskap		518
Lov om brigde i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror		520
Res. om ikrafttreden av lov um utreinsking i off. teneste m. v.		522
» om foreldelsesfrist for statsbanenes personale for krav for overtid		524

(Översettelse.) *) 24 juni.

Lov om endringer i lov om motorvogner av 20 februar 1926.

Lov om motorvogner av 20 februar 1926, jfr. lover av 6 juni 1930, 3 juni 1932, 2 juni 1933, 22 juni 1934, 21 juni 1935, 16 juli 1936 og 18 juni 1928 endres således:

*) Inntatt etter anmodning fra Samferdselsdepartementet i skrivelse av 24 juni 1946. Jfr. side 254, hvor loven er tatt inn i det målføre hvori den er gitt.

24 juni.

§ 10. Etter siste ledd inntas dette nye ledd:

Når kjennemerkene blir fjernet med hjemmel i denne lov, skal politiet også ta kjøretillatelsen (vognkortet) tilbake. Foregående ledd gjelder tilsvarende.

§ 11, niende ledd, skal lyde:

For motorvogn som tilhører staten, eller motorvogn tilhørende fremmed makts legasjonssjef som er akkreditert her, trengs ingen garanti. I særlige tilfelle kan departementet fritta en kommune for å stille garanti for motorvogner som disponeres av den, eller for visse grupper av slike vogner.

§ 14 får dette tillegg som annet ledd i paragrafen:

Den som nå eier eller bruker motorvogn eller som før har vært eier eller bruker av motorvogn plikter å gi departementet eller den som departementet gir fullmakt til det, og politiet, de opplysninger de krever om vognen med videre. Denne plikten gjelder uten hensyn til om vognen er registrert eller ikke. Er vognen avhendet må det om det kreves, gis opplysning om hvem den er avhendet til og når.

§ 18, fjerde ledd, skal lyde:

Politiets beslutning om inndragning av førerkort etter første ledd kan bringes inn for Justisdepartementet, som kan forkorte eller forlenge inndragningstiden. Er førerkortet inndratt etter tredje ledd, kan Justisdepartementet på ansøking derom nedsette inndragningstiden og under den den bestemte minstetid når særdeles formildende omstendigheter foreligger og inndragning for så lang tid som beslutnet vil virke urimelig hårdt. Politiets beslutning står ved makt så lenge saken ikke er avgjort av departementet.

§ 23, første ledd, skal lyde:

Avgiften etter punkt 1 i § 22 skal betales til statens skatteoppkrevere første gang før registreringen, senere forskuddsvis for hvert budsjettår, dog således at departementet kan fastsette at den skal svares terminvis. Av motorvogn som registreres etter budsjettårets begynnelse, betales forholdsmessig avgift for det gjenstående antall måneder av budsjettåret. Del av måned regnes som hel måned.

§ 28, siste ledd, første punktum, skal lyde:

Tolloppsynet kan pålegges å motta garantien og vegavgiften for motorvogner som hører hjemme i utlandet.

16 juli.

Forskrifter om utrydding av rotter m. v. i henhold til lov nr. 1 av 5 juli 1946.

I. Om rotteutrydding.

§ 1. Formannskapet skal sørge for at det minst en gang årlig vår eller høst foretas rasjonell rotteutrydding i kommunen hvis ikke

16 juli

departementet i de enkelte tilfelle bestemmer noe annet. Bykommunene og de omliggende landkommuner skal så vidt mulig foreta utrydding samtidig.

§ 2. Før utryddingen finner sted skal det foretas en alminnelig opprydding i kjellere, loft, lyskasser, uthus og liknende. Det skal påses at næringsmidler ikke er fritt tilgjengelige for rottene, at alle søppelbeholdere er i orden og at det ikke kastes matrester omkring disse.

§ 3. Deretter utlegges den rottedrepende åte på de steder hvor rottene har tilhold idet en nøye følger de forskrifter eller den bruksanvisning som er gitt for det middel som anvendes. Den åte som ikke er spist av rottene oppsamles etter 3—5 dagers forløp.

§ 4. Utleggingen av åte kan foretas av helserådets tjenestemenn og av godkjente rotteutryddere eller hvor helserådets ordfører finner det forsvarlig av vedkommende eiendoms eier, bestyrer eller vaktmester. Den som legger ut åten er ansvarlig for at bruksanvisningen nøye følges og at restene oppsamles og brennes etter 3—5 dagers forløp. Hvis en godkjent rotteutrydder benytter leid hjelp er han selv ansvarlig for at forskriftene blir fulgt.

§ 5. Etter at restene er fjernet skal det påses at de i bestemmelsene om rottesikring påbudte foranstaltninger er gjennomført. Såframt dette ikke er tilfelle må rottesikringen straks gjennomføres.

II. Om rottesikring.

A. I byer og bymessig bebygde strøk og hvor bygningsloven er gjort gjeldende.

Bygninger.

§ 6. Bygninger som brukes til bolig for mennesker eller til å framstille eller lagre stoffer som kan tjene til næring for rotter skal være oppført og innrettet på en slik måte at rotters adgang til dem eller tilhold i dem så vidt gjørlig hindres.

§ 7. Golv i kjellere skal være støpt. Alle fuger og revner i kjellermuren samt åpninger omkring ledninger og rør som passerer muren skal tettes med sementmørtel som ikke må være av et magrere blandingsforhold enn 1 : 2 og som ved netting eller på annen måte beskyttes mot angrep av rotter før den er stivnet.

§ 8. Vinduer i ubebodde kjellere og lofter skal ha hele glass eller være forsynt med netting som må ha en maskevidde ikke over $\frac{1}{2}$ ". Ventilasjonsåpninger skal være dekket med netting av samme dimensjoner.

§ 9. Alle ytterdører må slutte tett til dørkarmen. Dører til kjellernedgangen skal beslås nederst med en 30 cm høy plate av galvanisert jern, blikk eller liknende og skal være selvlukkende. Liknende

16 juli. beslag kan kreves også for annet treverk i bygningen. Dører til kjellere og loft skal stadig holdes lukket igjen.

§ 10. Kloakkummer skal alltid holdes tett tillukket.

§ 11. Nybygg må ikke tas i bruk før det er undersøkt at de er fri for rotter.

Søppel og avløpsvann.

§ 12. Søppel, skyller og liknende avfall som kan tjene til næring for rotter skal samles opp i lukkede beholdere. Hver eiendom skal ha et tilstrekkelig antall av disse så overfylling av dem unngås.

§ 13. Beholderne skal være av en slik beskaffenhet at rotter ikke kan gnage seg igjennom dem. De skal være hele og i god stand.

§ 14. Beholdere som er plasert i gårdsrom eller liknende skal stå på støpt underlag, eller på jernstativ som er hevet 50 cm over bakken eller henge på veggen.

§ 15. Søppelrom som innres i kjellere må ha selvlukkende og tett-sluttende dør som ved beslag eller på annen måte er sikret mot gjennomtrengen av rotter.

§ 16. Tømmingen og fjernelsen av søppelen samt lagring av søppel må skje slik som helserådet bestemmer. Søppel må ikke brukes til mistbenker eller til gjødsel uten etter helserådets tillatelse og på vilkår som dette setter.

§ 17. Avløpsvann som inneholder stoffer som kan tjene til næring for rotter må ikke slippes ut i elv eller sjø uten å ha passert renseanlegg.

Tomter og opplagsplasser.

§ 18. På tomter og opplagsplasser må materialer, lagrete gjenstander, redskaper m. m. legges slik at det blir minst mulig tilholdssted for rotter. Tømmer, planker og liknende bør legges slik at det under stablene blir et åpent rom av minst 35 cm høyde.

Alminnelige bestemmelser.

§ 19. Fra bestemmelsene i §§ 6—18 kan helserådet dispensere hvor det i enkelte tilfelle finner det ubetenkelig. Hvor det i de enkelte helseforskrifter finnes mer vidtgående bestemmelser er disse fremdeles gjeldende liksom det er adgang til i helseforskriftene å supplere nærværende bestemmelser.

B. I rene landdistrikter.

§ 20. I landdistrikter finner bestemmelsene i §§ 6—18 anvendelse i den utstrekning som helserådet finner det påkrevd og gjennomførilig.

16 juli.

§ 21. I uthusbygninger (fjøs, stall, grisehus, hønsehus og forrådsrom for korn og andre matvarer) skal alle ytterdører være tettsluttende og nederst være beslått med en 30 cm høy plate av galvanisert jern, blikk eller liknende.

Alle åpninger for avløpsrør, ventilasjonsåpninger og liknende skal være forsynt med rist eller netting. Alle åpninger omkring ledninger og rør som passerer golv eller yttervegg skal dekkes med et for rotter ugjennomtrengelig materiale.

Matrester skal daglig fjernes fra grisehus og hønsehus.

§ 22. I pelsdyrgårder skal matrester på bakken under og omkring burene daglig fjernes og om vinteren oppbevares i rottesikre beholdere. Om sommeren brennes alt avfall eller legges i kompost i god avstand fra pelsdyrgården og dekkes med jord.

Revefôr må oppbevares i tette kasser eller beholdere. Tomme fiske- og innmatkasser skal brennes.

III. Om godkjenning av rotteutryddere.

§ 23. Som rotteutryddere kan bare godtas personer som kan godtgjøre at de har den fornødne kjennskap til rotteutrydding. De må legge fram vandelsattest samt meddelelse fra politiet om hvorvidt vedkommende har vært straffet. Såframt det anordnes utdannelseskursus for rotteutryddere kan søkeren pålegges å gjennomgå et slikt kurs og legge fram vitnesbyrd om at han på tilfredsstillende måte har gjennomgått kurset forinnan han godkjennes.

§ 24. Nakter helserådet å godkjenne en søker kan denne innanke saken for departementet til endelig avgjørelse.

§ 25. Finner helserådet at en godkjent rotteutrydder ikke utfører sitt arbeid tilfredsstillende kan det trekke godkjenningen tilbake. Rotteutrydderen kan innanke saken for departementet til endelig avgjørelse.

IV. Om godkjenning av rottegifter.

§ 26. Den som vil framstille eller forhandle rottegift må søke Helsedirektøren om godkjenning av preparatet. Søknaden skal inneholde angivelse av preparatets kjennetegn (navn), full deklarasjon av preparatets sammensetning og bruksanvisning.

§ 27. Gjenpart av søknaden vedlagt en prøve av preparatet ($\frac{1}{4}$ kg) sendes Norges Veterinærhøgskole, Farmakologisk Institutt, Oslo, som undersøker preparatet biologisk og/eller kjemisk på den deklarererte giftmengde, og gir en uttalelse om preparatets anvendelighet.

§ 28. På grunnlag av kontrollundersøkelsen og en vurdering av preparatets anvendelighet kan Helsedirektøren godkjenne preparatet og fastsette regler for hvorledes det skal anvendes.

16 juli. § 29. Godkjent preparat skal kontrolleres hvert halvår med mindre Helsedirektøren bestemmer noe annet. Prøvene uttas hos framstilleren. Til dekning av omkostningene ved undersøkelsen avkreves framstilleren av preparatet kr. 100 for hver kontrollundersøkelse.

§ 30. Helsedirektøren fører liste over de godkjente rottegifter. Gjenpart av denne liste samt bruksanvisning for de godkjente midler tilstilles de enkelte helseråd.

17 juli. **Bestemmelser om omsetning av hest, storfe, gris, sau og geit og slakt av disse dyr.**

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 17 juli 1946 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsformødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Definisjoner.

Med produsent menes i disse bestemmelser enhver som har hest, storfe, gris, sau eller geit i besittelse for seg selv eller andre.

Med hest, storfe, gris, sau eller geit menes alle dyr av disse slag uten hensyn til alder.

Med NKF menes i disse bestemmelser Norges Kjøtt- og Fleskesentral med tilsluttede slakterier og salgslag.

Med kommisjonær menes kommisjonærer godkjent av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 2. Alminnelige bestemmelser om slakt og omsetning.

Kjøp og salg eller ervervelse og overdragelse på annen måte av hest, storfe, gris, sau og geit og slakt av disse dyr kan bare finne sted i den utstrekning og på den måte som fastsatt i disse bestemmelser. Det samme gjelder slaktning av disse dyr.

I Finnmark kan dog omsetning av dyr som nevnt i 1. ledd og slakt av disse dyr foregå etter bestemmelser fastsatt av fylkesforsyningnemnda.

§ 3. Omsetning av livdyr fra produsent direkte og gjennom NKF og kommisjonær.

Smågris under 8 uker og hest kan omsettes fritt som avls- og bruksdyr.

Melke- og foringsokser, avlsdyr av storfe, gris over 8 uker, sau og geit kan selges av produsent direkte eller gjennom NKF eller kommisjonærer mot kjøpetillatelse fra forsyningnemnd eller Direktoratet for proviantering og rasjonering.

Ved salg som nevnt i 1. og 2. ledd skal produsent gi oppgave

til forsyningsnemnda. Oppgaven skal gi opplysning om hvem dyrene 17 juli.
er solgt til eller hvis de er omsatt gjennom NKF eller kommisjonær, hvem de er omsatt gjennom. For de dyr som er solgt mot kjøpetillatelse skal tillatelsen legges ved oppgaven. Forsyningsnemnda skal ved utgangen av hver måned sende spesifisert oppgave til Fordelingskontoret for slakt over all omsetning av livdyr gjennom NKF eller kommisjonær, som den har mottatt melding om.

NKF og kommisjonær skal ved utgangen av hver måned sende oppgave til Fordelingskontoret for slakt over sin omsetning av livdyr. Oppgaven skal inneholde fortegnelse over hvem dyrene er mottatt fra og hvem de er solgt til, og være bilagt med de kjøpetillatelser dyrene er solgt mot.

Den som kjøper livdyr skal straks dyrene er mottatt melde fra om dette til forsyningsnemnda.

§ 4. Omsetning av livdyr til driftekar.

Forsyningsnemnda i produsentens kommune kan gi tillatelse til levering av storfe, sau og geit til driftekar som er godkjent av Direktoratet for proviantering og rasjonering. Samtidig med at forsyningsnemnda gir leveringstillatelse skal den sende melding om overdragelsen til forsyningsnemnda i driftekarrens kommune. For driftekarrens disponering av innkjøpte dyr gjelder bestemmelsene som for produsent. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan sette vilkår for godkjenningen av driftekarer. Godkjenningen kan når som helst kalles tilbake.

§ 5. Slaktning til eget bruk.

Fylkesforsyningsnemnda fastsetter nærmere for hvor meget kjøtt og fleisk produsent kan bruke i egen husholdning og levere til faste arbeidere, kårtakere og bortforpaktere.

Produsent kan slakte et tilstrekkelig antall dyr til etter de fastsatte normer å dekke behovet i egen husholdning, hos faste arbeidere, kårtakere og bortforpaktere. Kje under 2 måneder som slaktes til eget bruk, kan regnes i tillegg til kvantum som kan brukes etter de fastsatte normer.

Hest, storfe, gris, sau og geit som kjøpes, kan ikke slaktes til bruk som nevnt foran før 5 måneder etter at de er kommet i produsentens besittelse.

Som faste arbeidere regnes bare arbeidere som er fast beskjeftiget ved produsentens gårdsbruk.

Ved sykehus, asyler, barnehjem o. l. institusjoner som har eget gårdsbruk, kan pasienter, barn og personale som spiser middag ved anstalthusholdning regnes som medlemmer av produsenthusholdning.

17 juli. gen. Tilsvarende gjelder for elever og personale ved landbruks-, småbruks-, husmor- og andre internatskoler. Produsent som har slaktet til eget bruk eller for levering til faste arbeidere, bortforpakter eller kårtaker skal melde fra til forsyningsnemnda om slaktingen med oppgave over vekten på de dyr som er slaktet. Vektopp-gaven skal være attestert av den som har foretatt slaktingen.

Forsyningsnemnda skal kontrollere at det ikke slaktes mer til eget bruk eller for levering til faste arbeidere, kårtaker og bortforpakter enn det som svarer til de normer fylkesforsyningsnemnda har fastsatt for slik slakting.

Forsyningsnemnda skal også sørge for at kjøpekort for kjøtt og flesk som mottakeren av slakt har fått utlevert, blir inndratt for den tid slaktet skal vare, regnet fra den dag produsenten melder fra om slaktingen. Diabetikere kan dog beholde sitt kjøpekort.

§ 6. *Slakting for levering til skogsarbeidere.*

Forsyningsnemnda kan gi tillatelse til slakting for levering til skogsarbeidere for inntil 10 uker ad gangen regnet etter de kvoter som er fastsatt for slakting til eget bruk.

§ 7. *Gaver.*

Forsyningsnemnda kan gi produsent tillatelse til å gi bort deler eller produkter av det som slaktes til eget bruk. Tillatelsen som skal skrives på fastsatt skjema skal ved forsendelsen følge fraktbrevet eller kolliet når det ikke er utstedt fraktbrev, og skal stemples av den som leverer varen ut.

§ 8. *Omsetning av slaktedyr og slakt.*

Fordelingskontoret for slakt gir slakte- og leveringstillatelse for storfe (unntatt spekalv) og gris som skal omsettes fra produsent.

For hest, spekalv, sau og geit gis slik tillatelse av forsyningsnemnda i produsentens kommune etter direktiver fra Fordelingskontoret for slakt.

Fordelingskontoret for slakt og forsyningsnemnda kan samtidig med at slakte- og leveringstillatelse gis, bestemme når, hvor og til hvem slaktet skal leveres. På steder hvor NKF er representert eller det er kommisjonær, kan dog levering av slakt fra produsent bare skje gjennom disse ledd.

Ved levering av slakt og slaktedyr fra produsent skal slakte- og leveringstillatelsen følge slaktet eller slaktedyret. På steder med offentlig kjøttkontroll sendes leveringstillatelsen av mottakeren til kontrollveterinæren. På andre steder sendes tillatelsen til forsyningsnemnda. Leveringstillatelsen skal i alle tilfelle være gitt påtegning

av slaktemottakeren om at slaktet er mottatt. Kontrollveterinæren og forsyningsnemnda skal sende tillatelsene hver uke samlet til For- delingskontoret for slakt.

§ 9. *Kjøpekort og anvisning av kjøtt og flesk til forbruker.*

Forsyningsnemnda deler ut kjøpekort for kjøtt og flesk til personer som ikke er medlem av en husstand som har slakt av egen produksjon. Anstalthusholdning kan mot deponering av kjøpekortene for kjøtt og flesk til medlemmene av husholdningen av forsyningsnemnda få utstedt et kjøpebevis tilsvarende innleverte kjøpekort. Hoteller, restauranter og andre bevertningssteder får av forsyningsnemnda kjøpebevis svarende til det gjennomsnittlige antall middagsgjester.

Kjøpekortene og kjøpebevisene leveres i den av de forretninger som har tillatelse til å omsette kjøttvarer i kommunen, jfr. § 10, hvor forbrukeren vil være kunde.

Ønsker en forbruker å stifte forretning, kan forsyningsnemnda mot å inndra det gamle kjøpekort eller kjøpebevis utstede nytt.

Detaljist som vil være kunde hos grossist, får av forsyningsnemnda kjøpebevis på grunnlag av antall kunder hos detaljisten.

Forsyningsnemnda utsteder anvisning på kjøtt og flesk til sykehus og lignende og til skip og fartøyer i innenriks fart. Skip i utenriks fart får utførselstillatelse av tollvesenet.

§ 10. *Omsetning av kjøtt og flesk en gros og i detalj.*

Forsyningsnemnda bestemmer hvilke forretninger som kan omsette kjøttvarer en gros og i detalj i kommunen. Vil forsyningsnemnda nekte en forretning som tidligere har omsatt kjøttvarer å fortsette med det, må beslutningen godkjennes av fylkesforsyningsnemnda. Forsyningsnemnda kan når som helst trekke en gitt godkjenning tilbake.

Forsyningsnemnda fordeler slakt som tilføres kommunen mellom de godkjente en gros og detaljforretninger.

En gros og detaljforretninger kan omsette kjøttvarer til de innskrevne detalj- og forbrukskunder etter direktiver fra forsyningsnemnda. Salg til forbruker kan dog bare skje mot klipp av merker på kjøpekort for kjøtt og flesk. En gros og detaljforretninger kan videre selge kjøttvarer mot anvisning fra en forsyningsnemnd eller Direktoratet for proviantering og rasjonering og mot utførselstillatelse fra tollvesenet.

En gros og detaljforretningene skal føre regnskap over tilførte og utleverte kjøttvarer for hver dag. Regnskapet føres på fastsatt

- 17 juli. skjema. Ved utgangen av hver måned skal forretningene sende oppgave over omsetningen til forsyningsnemnda bilagt med de anvisninger og merker som det er solgt mot.

§ 11. Produsentenes oppgaveplikt.

Forsyningsnemnda skal føre register over husdyrbestanden hos alle produsenter i kommunen.

Produsent skal sende oppgave til forsyningsnemnda over husdyrbestanden til den tid Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer, og over tilgang og avgang i bestanden siden forrige oppgave. Produsent skal ellers gi forsyningsnemnda alle de opplysninger om husdyrbestanden som den ber om.

§ 12. Unntak.

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra disse bestemmelser.

§ 13. Straffebestemmelser.

Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsformødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a, slik disse lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 14. Ikrafttreden.

Disse bestemmelser trer i kraft fra 1 september 1946. Samtidig oppheves forordning av 26 juni 1943 om omsetning m. v. av hest, storfe, gris, sau og geit og av slakt av disse dyr og bestemmelser gitt i medhold av denne forordning samt forskrifter av 9 januar 1942 om bruk av kjøtt og fleisk på restaurant.

- 19 juli. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med heimel i § 15 i lov om avståing av bruksrett til husrom m. v. av 19 juli 1946 fastsetter departementet følgende:

De nemnder som er skipa etter reglene i provisorisk anordning av 18 mai 1945, jfr. «lov» av 7 november 1942, skal bli ved å gjøre tjeneste inntil det er valgt husfordelingsnemnder etter reglene i § 4 i midlertidig lov om avståing av bruksrett til husrom m. v. av 19 juli 1946.

- 19 juli. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Departementet stadfester med dette det vedtak som Hattfjell-dal herredsstyre, Nordland fylke, har gjort 23 november 1945 om at den som i Hattfjelldal herreds hovedgrend — området under Hatt-

fjelldal gårdsnr. 1 — driver herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet eller annen utleie av enkeltrom eller bevertning med mat eller drikke, skal ha bevilling.

Bevillingstvangen gjelder fra 1 oktober 1946.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

19 juli

I medhold av § 1 i lov om annamming av skurdlast av 6 juni 1930 og kongelig resolusjon av 27 februar 1931 har Landbruksdepartementet bestemt at offentlig måling av skurlast skal settes i verk i Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag fylker.

Det opprettes 3 måleforeninger:

1. Sør-Trøndelag Skurlastmåling med samme distrikt som Sør-Trøndelag Tømmermåling, adresse Hommelvik.
2. Inn-Trøndelag Skurlastmåling med samme distrikt som Inn-Trøndelag Tømmermåling, adresse Steinkjer.
3. Namdal Skurlastmåling med samme distrikt som Namdal Tømmermåling, adresse Skage i Namdal.

Bestemmelsen trer i kraft straks.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

20 juli

Med hjemmel i § 44 i jaktloven av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes at jakttiden for tiur, røy, orrhane, orrhøne, jerpe og hare i Østfold skal være fra og med 15 september til og med 31 desember i jaktseongen 1946—47.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

20 juli.

Med heimel i § 22 i jaktlova frå 20 mai 1899 og kongeleg resolusjon frå 25 september 1931 vert med dette gjeve løyve til å nytta veronal til fengd av rovdyr i etternemnde herad i Aust-Agder fylke:

Froland, Vegusdal, Bykle, Iveland, Vegårdshei, Hylestad, Tovdal, Sønnerled, Birkenes, Amlie, Eide, Dypvåg, Gjøvdal og Mykland.

Gifta må ikkje leggjast ut fyr 1 november, og må vera samla inn innan 1 mai kvart år.

Løyvet gjeld til so lenge.

Brot på fyreseigna vert straffa.

Skrivelse fra Forsyningsdeartementet.

20 juli.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Flekkefjord bystyre i møte

20 juli. 3 juni 1946 om regulering av Kirkegata og strøket mellom Kirkegata og elva, Flekkefjord.

I henhold til nevnte lovs § 3 godkjenner departementet videre bystyrets vedtak s. d. om sålydende vedtekter i tilknytning til reguleringen:

I strøket mot Kirkegata og Elvegata, for strøket mellom Elvegata og Kirkegata og for strøket mot den utlagte åpne plass nord for Brogata gjøres følgende vedtekter gjeldende:

1. I strøket som skal ha tettbebyggelse må bare oppføres forretnings- og beboelseshus. Der skal ikke tillates anbrakt bedrifter og opplag av den i bygningslovens § 63, post 1, omhandlede art. Heller ikke tillates andre industrielle anlegg som etter bygningsrådets skjønn er meget sjenerende for omgivelsene.
2. For gater med 12,5 meter bredde fastsettes gesimshøyden til 10,0 meter. Gesims- og mønehøyde gjøres for øvrig gjennomgående etter bygningsrådets nærmere bestemmelser.
3. Bygningene skal ha fasademessig utstyr. De forskjellige bygningers ytre skal i estetisk henseende være i samsvar med hverandre.
4. Reguleringslinjer er også byggelinjer.
5. Fra disse regler kan bygningsrådet innenfor rammen av bygningsloven tillate unntak hvor særlige grunner taler for det.

22 juli. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Med hjemmel i § 44, II, 5 i jaktloven av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes:

Uten hensyn til forbudet i kongelig resolusjon av 27 juni 1930 mot å bruke våpen med kaliber under 8,9 mm på villreinjakt tillates på nedennevnte vilkår bruk av Krag-Jørgensengeværet på slik jakt i 1946.

Betingelsen er at den som akter å bruke geværet på villreinjakt deponerer magasinlokk, magasinbolt med fjær samt tilbringeren hos politiet eller lensmannen før jaktens begynnelse således at geværet ikke kan brukes som magasingevær. Videre er det en betingelse at det brukes projektiler med blyspiss.

Denne bestemmelse gjør ikke noen endring i de regler politiet har truffet eller måtte treffe om adgangen til å bære jaktvåpen.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

23 juli. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av herredsstyret i Nord-Odal, Hedmark fylke, 17 juni 1946 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven.

Vedtekta lyder så:

Kap. 7 i husleieloven skal gjelde i Nord-Odal kommune.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

23 juli.

Departementet stadfester med dette det vedtak som Bodin herredsstyre har gjort 5 juli 1946 om at den som i Bodin herred, Nordland fylke, gjør seg næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom eller bevertning med mat eller drikke, skal ha bevilling.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

24 juli.

I henhold til § 3 i loven om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester en vedtak av Fredrikstad bystyre i møte 15 juli av sålydende vedtekt til bygningslovens § 89:

Bygning som oppføres med brannsikker innredning (jfr. § 93) og ildfaste etasjeskillere og som ikke har rom til varig opphold for mennesker i mer enn 3 etasjer, kan tillates oppført med en trapp.

Skrivelse fra Justisdepartementet om avvikling av okkupasjonslovgivningen.

25 juli.

I henhold til provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen av 26 januar 1945 § 1 nr. 2 første punktum, jfr. kongelig resolusjon samme dag om bemyndigelse for Justisdepartementet i samhøve med nevnte anordning, har departementet fastsatt at etternevnte bestemmelser skal opphøre å gjelde fra 1 juli 1946:

«Lov» av 19 mars 1942 om avgift ved innførsel og framstilling av tekstilvarer.

«Lov» av 4 januar 1943 om avgift ved omsetning m. v. av lær og pelsvarer m. v.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

25 juli.

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes at den ved kongelig resolusjon av 27 juni 1930 fastsatte totalfredning av mår ikke skal være til hinder for at mår kan felles i Østfold fylke i tiden fra og med 1 januar og til utgangen av februar.

Denne bestemmelse gjelder inntil videre.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

26 juli.

Med hjemmel i § 22 i jaktloven av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 gis med dette tillatelse til å bruke gift til fangst av rovdyr i Gimsøy herred, Nordland fylke.

Giften må ikke legges ut før 1 november og må innsamles innen 1 mai hvert år.

Tillatelsen gjelder inntil videre.

Overtredelse av bestemmelsen er straffbar.

31. juli. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Aker herredsstyre, Akershus fylke, i møte 15 februar 1946 om regulering av Hasle i Østre Aker, gnr. 127, bnr. 1, gnr. 127, bnr. 7 m. fl., dog således at det areal som ligger nord-øst for blå strek på reguleringskartet (skravert med blått) utgår av planen.

I henhold til nevnte lovs § 3 godkjenner departementet videre herredsstyrets vedtak s. d. om vedtekter i tilknytning til reguleringen med en del rettelser foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

A. Åpen villabebyggelse (parsellene 7—9).

1. Bebyggelsen på parsellene 7—9 skal være åpen villamessig med våningshus i 2 fulle etasjer og garasjer (uthus) i 1 etasje.

2. Planen angir bebyggelsens plassering i forhold til de regulerte veier, parsellgrenser og eiendomsgrenser, samt byggeflukt og bygningenes lengderetning. Bygningenes form og størrelse i plan blir fastsatt ved byggeanmeldelsen innenfor det stiplede areal på parsellene og innenfor den maksimumsstørrelse som er fastsatt i punkt 3.

3. Våningshusene må ikke inneholde mer enn 2 leiligheter. Våningshusenes størrelse kan være opptil 12 % av parsellenes nettoareal, dog ikke over 110 m². Gesimshøyden må ikke være over 7 m og mønehøyden ikke over 9 meter. Ens takform må gjennomføres. Takvinkelen må være 22°.

4. Garasjenes (uthusenes) størrelse må ikke overstige 30 m². Hvor garasje tillates plassert i våningshusets kjeller, bortfaller retten til frittstående garasje.

5. Mot regulert vei oppsettes 0,90 m høye gjerder av netting med gjennomgående vinkeljern i overkant. Sammenhengende gjerder utføres av ensartet konstruksjon, høyde og farge, kfr. punkt 6. Før gjerde mot vei oppsettes, må terrenget planeres hvor gjerdet skal stå etter reguleringsvesenets nærmere bestemmelse, eventuelt settes forstøtningsmur hvor dette blir funnet påkrevd.

6. Bygningenes farge samt gjerdefarge må godkjennes av bygningsvesenet.

7. For dette reguleringsområde gjøres gjeldende bestemmelsene i § 22 i de alminnelige bygningsvedtekter for Aker, hvorefter området betraktes som villastrøk.

8. Planerings- og beplantningsplan for parsellene, minst i M. 1 : 200, skal foreligge samtidig med bygningstegningene og godkjennes av herredsgartneren.

9. Ingen parsell må beplantes med trær eller busker som virker skjennerende for naboer. 31 juli.

10. Parsellselger er ikke berettiget til ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

11. Unntak fra disse vedtekters punkt 1, 2, 3, 4 og 5 kan, hvor særlige grunner taler for det, tillates av reguleringsrådet innenfor den i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Aker opptruckne ramme.

For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Aker.

B. Lamellbebyggelse (parsellene 10—20).

1. Alle bygninger skal være av mur eller armert betong og bare for vanlig boligbebyggelse, dog kan det legges butikker i 1ste etasje.

2. Etasjeantallet for hver enkelt blokk er angitt på planen. Gesimshøyden må på parsellene 10 og 15 ikke være over 10 m og på parsell 20 ikke over 13 m, på parsell 16 ikke over 22 m. Den nødvendige gesimshøde på samtlige parseller fastsettes av reguleringsvesenet i forbindelse med utstedelse av situasjonskartet i M. 1 : 500.

3. Tørkestativer i det fri tillates bare på taket av bygningen.

4. Det må oppsettes felles antenneanlegg for hver bygning.

5. Det skal enten anlegges godkjente søppelforbrenningsanlegg eller søppelnedkast, idet utvendige søppelkasser ikke tillates.

6. Garasjer kan bare bygges som fellesanlegg etter planen.

7. Samtlige bygninger skal gis ensartet material- og fargebehandling som skal godkjennes av Aker bygningsvesen.

8. Det må til bygningsvesenet innsendes særskilt takplan (med nødvendig oppriss) med angivelse av piper, ventilasjonskanaler, antenner og for øvrig alle anlegg som vil skjære takflatene.

9. Det tillates ikke oppsatt gjerde av noen art.

10. Planerings- og beplantningsplan for anlegget, minst i M. 1 : 200, skal foreligge samtidig med bygningstegningene og godkjennes av herredsgartneren. Utformningen må i hovedtrekkene følge den for området spesielt utarbeidete hovedplan.

11. Ingen tomt må beplantes med trær eller busker som virker skjennerende for naboer.

12. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

13. Det må i samtlige blokker bare innres gjennomgående leiligheter. Det forutsettes at det i samtlige gavler anbringes vinduer til leiligheten.

14. Unntak fra disse vedtekters punkt 1—6 og 8—13 kan, hvor særlige grunner taler for det, tillates av reguleringsrådet innenfor

- 31 juli. den i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Aker opptrukne ramme.

For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Aker.

- 31 juli. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Gjøvik bystyre i møte 5 juli 1946 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 89,3 for Gjøvik.

Vedtekten lyder så:

Til lovens § 89,3.

Bygning som oppføres med brannsikker innredning (jfr. § 93) og ildfaste etasjeskillere, og som ikke har rom til varig opphold for mennesker i mer enn 3 etasjer, kan tillates oppført med én trapp.

- 31 juli. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Porsgrunn bystyre i møte 16 juli 1946 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 89,3 for Porsgrunn.

Vedtekten lyder så:

Til lovens § 89,3.

Bygning som oppføres med brannsikker innredning (jfr. § 93) og ildfaste etasjeskillere, og som ikke har rom til varig opphold for mennesker i mer enn 3 etasjer, kan tillates oppført med én trapp.

- 31 juli. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Namsos bystyre i møte 10 juli 1946 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 89,3 for Namsos.

Vedtekten lyder så:

Til lovens § 89,3.

Bygning som oppføres med brannsikker innredning (jfr. § 93) og ildfaste etasjeskillere, og som ikke har rom til varig opphold for mennesker i mer enn 3 etasjer, kan tillates oppført med en trapp.

2 aug.

Midlertidig lov om hjemsendelse av sjømenn.

Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7 juni 1946 sålydende:

§ 1. Sjømenn som er norske borgere eller har fast bopel i Norge skal ha krav på fri reise med underhold til hjemsted eller oppgitt bopel i Norge når forholdene tillater det, hvis de

2 aug.
Nr. 1.

- 1) i minst 12 måneder under krigen har tjenestegjort på norsk skip og fremdeles innehar slik tjeneste når kravet framsettes, eller
 - 2) etter under krigen å ha tjenestegjort i minst 12 måneder på norsk skip fremdeles står innregistrert i norsk sjømannspool eller ved norsk konsulat når kravet framsettes, eller
 - 3) under krigen er avmønstrert fra norsk skip på grunn av alder eller på grunn av sykdom eller skade som har bevirket at vedkommende er arbeidsufør for videre tjenestegjøring til sjøs, eller
 - 4) etter avmønstring fra norsk skip under krigen har tatt arbeid i land etter anvisning av norske myndigheter, såfremt de ikke i den nye virksomhet har ervervet krav på hjemreise til Norge.
- Ved norsk skip i punkt 1—4 forstås skip som den norske Regjering under krigen har hatt rådighet over.

I tvilstilfelle avgjør vedkommende departement hvilke personer kommer inn under disse bestemmelser.

§ 2. Kongen eller den han bemyndiger kan i særlige tilfelle tilstå sjømenn som er norske borgere eller har fast bopel i Norge, fri reise med underhold som nevnt i § 1, selv om ikke betingelsene i denne paragrafs punkt 1—4 er oppfylt.

§ 3. Hvis sjømannen etter Norges frigjøring har fått adgang til å reise hjem i henhold til sjømannsloven av 16 februar 1923, §§ 3, 6, 7, 28, 34, 38, 40 eller 41, bortfaller krav på hjemreise etter denne lov.

§ 4. Regler om når og på hvilken måte hjemsendelse av sjømenn i henhold til denne lov skal foretas, fastsettes av vedkommende departement.

Kan det skaffes sjømannen hyre på norsk skip som er bestemt til Norge eller til havn hvorfra det faller bekvemt å sende ham hjem, er han pliktig til å overta stilling av samme grad eller lavere grad, slik som fastsatt i poolforskriftene. Dette gjelder selv om sjømannen ikke omfattes av poolordningen, og selv om poolforskriftene er bortfalt når hjemreise skal foretas.

Kan det skaffes sjømannen hyre på utenlandsk skip som er bestemt til Norge eller til havn hvorfra det faller bekvemt å sende ham hjem, er han pliktig til å overta stillingen, hvis den ikke er av lavere grad enn den han hadde.

§ 5. Hjemreise i henhold til denne lov kan ikke kreves av personer som under krigen er blitt nektet tjenestegjøring i den norske handelsflåte eller i norske institusjoner i utlandet på grunn av uverdig forhold.

2 aug. § 6. Rett til hjemreise i henhold til denne lov faller bort, der-
Nr. 1. som krav herom ikke er framsatt senest innen 2 år etter Norges
frigjøring. I særlige tilfelle kan fristen forlenges av Kongen eller
den han bemyndiger, dog ikke utover 31 desember 1947.

§ 7. Utgiftene til hjemsendelse ifølge denne lov blir å fordele
mellom Staten og The Norwegian Shipping & Trade Mission. Nær-
mere regler om fordelingen fastsettes ved særskilt lov.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 31 desember 1947.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter
samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 2 august 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

2 aug. Midlertidig lov om lønn til norske sjømenn i fan-
Nr. 2. genskap.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 20 juni 1946 så-
lydende:

§ 1. Norske sjømenn som etter 9 april 1940 under tjeneste på
skip som den norske stat hadde rådighet over under krigen, ble tatt
til fange av fienden eller ble internert, har for den tid de satt fanget
eller internert krav på fangensklønn.

Som norsk sjømann regnes sjømann med norsk statsborgerrett
eller sjømann som i minst 5 år før 9 april 1940 hadde sin faste bopel
i Norge og som siden 9 april 1940 vesentlig har gjort tjeneste på
norske skip.

Som tjeneste på skip som nevnt i første ledd regnes tjeneste
ombord i handelsflåten i hvilken som helst egenskap etter ansettelse
av rederen (The Norwegian Shipping & Trade Mission) eller skips-
føreren. Likestillet hermed er reise for å tiltre eller oppnå slik tje-
neste og forsendelse etter at tjeneste på norsk skip er opphørt på
grunn av skipets forlis, eller på grunn av sykdom eller annet forhold
som ikke kan legges sjømannen til last. Forutsetningen er at reisen
eller forsendelsen skjedde etter anvisning av norsk myndighet.

Fangensklønnen settes til den i hyreoverenskomstene mellom
The Norwegian Shipping & Trade Mission og sjømannsorganisasjo-
nene til enhver tid gjeldende grunnhyre.

I grunnhyren medregnes:

1. alderstillegg,
2. motortillegg fra 1 juli 1942,
3. tanktillegg fra 1 desember 1942.

Det regnes etter den grunnhyre sjømannen faktisk oppebar da han ble tatt til fange. Oppebar sjømannen ved tilfangetakelsen ingen hyre eller var han bare påmønstret for forsendelsens skyld, regnes det etter den grunnhyre han må antas å ville ha fått ved påmønstring på norsk skip, hvilket spørsmål avgjøres av vedkommende departement.

§ 2. Fangenskapslønn beregnes ikke for den tid av fangenskapet eller interneringen for hvilken sjømannen etter lov eller avtale oppebar hyre. For øvrig løper fangenskapslønnen inntil sjømannen etter fangenskapets eller interneringens opphør igjen kom i lønnet arbeid, dog ikke utover 2 måneder etter fangenskapets eller interneringens opphør.

§ 3. Sjømann som etter fangenskapets eller interneringens opphør, men mens krigen ennå pågikk, reiste til havn hvor det var mulig igjen å få hyre på norsk eller alliert skip, godtgjøres nødvendige reiseomkostninger som utres etter reglene i § 6.

§ 4. Ethvert krav på fangenskapslønn bortfaller når en sjømann, mens krigen ennå pågikk

- a) reiste tilbake til Norge uaktet han hadde eller kunne regne med å ville få høve til innen rimelig tid å komme til land hvor han igjen kunne tre inn i norsk tjeneste,
- b) etter fangenskapets eller interneringens opphør unnlot å melde seg til norsk tjeneste såframt han hadde høve til det.

§ 5. For sjømenn med forsørgelsesplikt i Norge avsettes familietrekk av fangenskapslønnen etter følgende satser:

skipsførere	kr. 300 pr. måned
1. maskinister	» 200 » »
1. og 2. styrmenn, 2. og 3. maskinister, stuerter	
og elektrikere	» 150 » »
3. styrmenn, telegrafister og alle øvrige mann-	
skaper	» 100 » »

Skattetrekk av fangenskapslønnen foretas etter de regler som har vært gjeldende under krigen for norske sjømenn ombord i skip som den norske stat har hatt rådighet over. Skattetrekket dekker tillike premie for syketrygd.

Har en sjømann under fangenskap eller internering mottatt pengebidrag av det offentlige, kan det tilbakeholdes dekning av fangen-

2 aug.
Nr. 2.

2 aug. skapslønnen i den utstrekning bidragene overstiger rimelig tilskudd
Nr. 2. til livsopphold.

Oppgjør av fangenskapslønnen skjer gjennom Det norske Inn-
skudds- og Trekkontor.

§ 6. Utgiftene til fangenskapslønn bæres av The Norwegian Ship-
ping & Trade Mission fra og med 29 oktober 1943.

Utgiftene inntil dette tidspunkt utres av statskassen.

§ 7. Kongen kan under forutsetning av gjensidighet fastsette
at bestemmelsene i denne lov helt eller delvis også skal gjelde andre
sjømenn tjenestegjørende på norske skip enn de som omfattes av § 1.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 31 desember 1947.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter
samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 2 august 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

2 aug. Lov om brigde i millombils lov til å fremja
Nr. 3. umsetnaden av jordbruksvaror frå 10 juli 1936.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 11 juli 1946 som
lyder so:

L

Etternemnde paragrafer i millombils lov til å fremja umset-
naden av jordbruksvaror frå 10 juli 1936 skal lyde slik:

§ 1. Det skal vera eit omsetningsråd på 10 medlemmer, som har
til fyremål gjenom samyrke å fremja umsetnaden av flesk, kjøt
av storfe, kalv og sau, mjølk, smør, ost, egg, pelsdyrskinn og hage-
bruks- og gartneriprodukt.

Kvar av desse samskipnadene nemner upp ein representant og
ein personleg varamann til rådet: Selskapet for Norges Vel, Norske
Melkeprodusenters Landsforbund, Norges Kjøtt- og Fleskesentral,
Norske Eggsentraler S/L, Norges Handelsstands Forbund, Norges
Kooperative Landsforening, Norges Bondelag, Norske Bonde- og Små-
brukarlag, Norges Pelsdyrslag og Gartnernes og Hagebrukernes
Salgslag. Medlemene vert oppnemnde for 3 år. Kvart år går det, so
langt råd er, ut like mange.

§ 2, fyrste leden.

Rådet vel formann og varaformann. Det er vedtaksført når 6
medlemmer møter. Millom dei må vera formannen eller varaformannen,

For alle vedtak gjeld vanleg fleirtal. Står røystene likt, er røysta til formannen avgjerande. Rådet vel eit arbeidsutval på 3 medlemmer og millom dei må vera formannen.

2 aug.
Nr. 3.

§ 4, andre leden.

På grunnlag av dette kan Kongen for upp til 1 år um gongen leggja på avgifter ved umsetnad av flesk, kjøt av storfe, kalv og sau, mjølk, egg, pelsdyrskinn og hagebruks- og gartneriprodukt etter dei fyresegnene som er nemnde nedanfor.

§ 5. Fell burt.

§ 6, fyrste og andre leden.

I distrikt der ein samskipnad av meieri og mjølkeprodusentar som representerer storparten av mjølkeumsetnaden, har vedteke å leggja avgift på konsummjølk, og i tilfelle på annan bruk av mjølk, til å jamna ut prisskilnaden mellom dei ymse bruk av mjølk, kan Kongen eller den han gjev fullmakt leggja ei slik avgift (utjammingsavgift) på mjølk som produsentar, som ikkje er medlemmer av samskipnaden, sel eller leverer til meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkeutsal eller andre forretningar eller beinveges til forbrukaren. For mjølk som vert levert beinveges frå produsent til forbrukar, fastset Kongen eller vedkomande departement etter framlegg frå Omsetningsrådet storleiken av avgifta i eit distrikt. Som mjølk vert og rekna iskrem og annan matis der mjølk eller noko mjølkeprodukt er nytta som råemne.

Departementet ferdar ut nærmare fyresegner um korleis den tilslutninga som krevst i denne paragrafen, skal reknast ut, og avgjer um denne tilslutninga er der. I avgjersla skal ikkje reknast med slik umsetnad som er friteken for avgift etter gjeldande fyresegner. Dei avgiftene som vert pålagde etter denne paragrafen, skal med frådrag av styringskostnaden nyttast til tilskot til produksjonsmjølk (returnmjølk medrekna) i meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikkar og andre verksemder med når departementet fastset det. Etter nærmare fastsetjing av departementet kan tilskot verta ytt til fjell- og gardssmør som vert umset av godkjente einskildprodusentar eller gjennom godkjente smørlag eller meieri. Storleiken av tilskottet til fjell- og gardssmør vert fastset av departementet som kan gjera vedtak um at produsentane skal svara avgift av mjølka etter § 4.

§ 7. Avgiftene skal produsentane svara når dei sel, leverer eller far oppgjerd for vara.

Departementet gjev føresegner um betaling og oppkrevjing av avgiftene og um rekneskapsførsla og tilsynet med at avgiftene kjem inn. I fyresegnene kan departementet fastsetja at avgiftene kan krevjast upp hjå handlarar, større forbrukarar og verksemder som

- 2 aug. kjøper avgiftspliktig vare frå produsenten, tek i mot den til sal,
 Nr. 3. lagring, kontroll, foredling eller annan handsaming eller som på
 vegne av produsenten tek i mot oppgjerd for dei leverte varone.

Handlaren, forbrukaren eller verksemda og innehavaren og i tilfelle styret eller styraren for verksemda er ansvarlege for avgifta og har skyldnad til å leggja avgiftspengane i serskild kasse. Når pengane vert lagde i kassa, går eigedomsretten over til dei nærings-samskipnadene som avgiftene skal gå til.

Eigar og brukar er sams ansvarlege for avgifta.

§ 8. Alle som det vert oppkravt avgift hjå, skal føra dei bøker og gjeva dei oppgåvone som departementet fastset. Departementet kan i serskilde høve gjeva påbod um oppgåveplikt ogso for dei som transporterer varone. Kan det ikkje etter dei oppgåvone og andre opplysningar som ligg fyre, fastsetjast sikkert kor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsråde etter sitt skyn fastsetja summen med endeleg verknad.

§ 9. Fyrste leden fell burt.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks. Samstundes fell burt provisorisk anordning frå 12 juni 1946 um brigde i millombils lov til å fremja omsetnaden av jordbruksvaror frå 10 juli 1936.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 2 august 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

Leif Østern

2 aug. Kongelig resolusjon.

I. Lov av 19 juli 1946 um utreinsking i offentlig teneste trer i kraft 15 august 1946.

Fra samme dag oppheves:

- Kongelig resolusjon av 24 mars 1944 om instruks for de midlertidige ordførere, kommunestyre og fylkesutvalg angående den første opprydding i kommuner og fylkeskommuner, jfr. endring ved kongelig resolusjon av 15 desember 1944.
- Kongelig resolusjon av 15 desember 1944 om instruks for fylkesmennene angående den første opprydding i statstjenesten.
- Kongelig resolusjon av 9 mars 1945 om bemyndigelse for Kirke- og undervisningsdepartementet til å treffe avgjørelser i henhold

til provisorisk anordning av 26 februar 1943 slik som den lyder 2 aug. etter endring av 24 november 1944, § 2, om midlertidig fjerning av tjenestemenn og arbeidere som er knyttet til de skoler som hører under nevnte departement.

d. Kongelig resolusjon av 20 juli 1945 om at private telefonselskaper skal anses som offentlige innretninger etter tjenestemannsanordningens § 9 og om fullmakt etter anordningen for selskapenes styrer.

e. Kongelig resolusjon av 17 august 1945 om at tjenestemannsanordningen får anvendelse på apotek.

f. Kongelig resolusjon av 7 september 1945 om gjenopprettelse av lovlige forhold i forsikringsvirksomheten.

II. Med virkning fra 15 august 1946 fastsettes følgende i henhold til § 9, jfr. §§ 2 og 6 i lov av 19 juli 1946 om utreinsking i offentlig teneste:

1. Følgende innretninger, bedrifter m. v. omfattes av bestemmelsene i loven:

a) Norges bank; Norges brannkasse; Norsk rikskringkasting; A/S Vinmonopolet; Statens kornforretning; Kongeriket Norges Hypotekbank; Den norske Arbeiderbruk- og Boligbank; Den Norske Stats Småbruk- og Boligbank; A/S Den Norske Industribank; Norges Kommunalbank; Lånekassene for jordbrukere og fiskere; Den norske stats fiskeribank; Driftskreditkassen for mindre jordbrukere; de lokale trygdekasser; vitenskapelige institusjoner, museer og samlinger som vesentlig opprettholdes ved statsmidler.

b) Industrielle virksomheter, eiendommer eller anlegg som drives for statens eller en kommunes regning.

c) Private skoler, sykehus, barnehjem, gamlehjem og lignende almenntjenlige innretninger som mottar tilskudd av stat eller kommune eller står under særskilt tilsyn av statsmyndighet eller kommunal myndighet.

d) Sparebanker og aksjebanker.

e) Apotek.

f) Private telefonselskaper.

Loven omfatter også medlemmer av utvalg, styrer, råd og lignende for innretninger som er nevnt ovenfor med mindre de er oppnevnt av en kommunal myndighet.

2. Forsikringsinnretninger som drives av private, herunder generalagenturer for utenlandske selskaper som driver forsikringsvirksomhet her i landet i samsvar med forsikringsloven av 29 juli 1911 kap. 10, omfattes av bestemmelsene i loven. Dog får loven

2 aug. ikke anvendelse på begravelsskasser, sykekasser eller slike livs-forsikringsselskaper som er grunnet på gjensidighet som om-handlet i forsikringstilsynslovens § 115, og heller ikke på gjen-sidig husdyrforsikringsselskap, gjensidig selskap til forsikring av båter og mindre fartøyer, fangstredskaper eller sjøfolks ut-rustning og gjensidig brannforsikringsforening som omhandlet i § 116. Sosialdepartementet eller den dette gir fullmakt be-myndiges til å treffe de avgjørelser som er nevnt i lovens § 2, annet ledd, og § 6, jfr. §§ 2 og 3.

2 aug. **Kongelig resolusjon.**

For Statsbanenes personale fastsettes en foreldelsesfrist på 2 måneder for innsendelse av krav på timepenger og godtgjørelse for overtid.

Fristen for innsendelse av krav på timepenger regnes fra ut-løpet av den måned hvori kravet er påløpet, og for krav på overtid regnes fristen fra slutten av den enkelte måned hvori overtiden er påløpet, for så vidt det gjelder arbeid på turnus fra utløpet av turnussen.

Samferdselsdepartementet kan hvor særlige grunner foreligger, samtykke i utbetaling selv om krav er innkommet etter fristens utløp.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.